

Sygn. akt VIII Pz 12/17

POSTANOWIENIE

Dnia 13 kwietnia 2017 r.

Sąd Okręgowy w G. Wydział VIII Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Grażyna Łazowska

Sędziowie: SSO Patrycja Bogacińska - Piątek

SSR del Anna Capik- Pater (ref.)

po rozpoznaniu w dniu 13 kwietnia 2017r.

na posiedzeniu niejawnym

w sprawie z powództwa U. B.

przeciwko Miejskiemu Zarządowi Usług (...) w G.

o odprawę emerytalną, o odprawę rentową

na skutek zażalenia strony pozwanej

na postanowienie Sądu Rejonowego w G. zawarte w punkcie 3 wyroku

z dnia 12 stycznia 2017r. sygn. akt VI P 1093/15

postanawia:

1. oddalić zażalenie,

2. zasądzić od pozwanej na rzecz powódki kwotę 225 zł (dwieście dwadzieścia pięć złotych), tytułem zwrotu kosztów w postępowaniu zażaleniowym.

(-) SSO Patrycja Bogacińska - Piątek (-) SSO Grażyna Łazowska (-) SSR del Anna Capik - Pater

Sędzia Przewodniczący Sędzia

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 12 stycznia 2017r. Sąd Rejonowy w G. oddalił powództwo o odprawę emerytalną, w pkt 2 umorzył postępowanie w zakresie żądania odprawy rentowej, a w pkt 3 odstąpił od obciążania powódki kosztami zastępstwa procesowego pozwanej w oparciu o przepis art. 102 kpc uznając, że przemawia za tym sytuacja finansowa powódki.

Zażalenie na powyższe postanowienie złożyła pozwana wnosząc o zmianę zaskarżonego orzeczenia i zasądzenie zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w wysokości 4800 zł oraz zasądzenie na rzecz pozwanej kosztów postępowania zażaleniowego w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Pozwana zarzuciła, że zasada słuszności wynikająca z art. 102 k.p.c. jest wyjątkiem i nie powinna być interpretowana przez Sąd rozszerzająco. Skarżąca nie zgodziła, z tezą, że sytuacja finansowa powódki jest trudna, zaznaczyła, że Sąd i Instancji nie zbadał czy prócz otrzymywanego świadczenia z organu rentowego w postaci emerytury nie

osiąga powódka innych dochodów, czy posiada jakiś majątek. Pozwana podniosła, że powódka na żadnym etapie postępowania nie wносиła o zwolnienie od kosztów postępowania czy też przyznanie pełnomocnika z urzędu, wręcz przeciwnie miała dwóch pełnomocników z wyboru, ponadto powódka planując wytoczenie powództwa mogła zebrać stosowne środki, dodatkowo winna liczyć się z ewentualną przegraną.

W odpowiedzi na zażalenia powódka wniosła o jego oddalenie i zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego na jej rzecz. Powódka wskazała, że ewentualnie poczynione oszczędności na poczet procesu zużyła, opłacając już dotychczas udzieloną jej pomoc prawną. Wskazała, że wysokość osiągniętych dochodów nie pozwala na poczynienie tego rodzaju oszczędności, które dawałyby rękojmię poniesienia przez nią kosztów postępowania. Powódka zaznaczyła, że pomimo nierozstrzygnięcia przez Sąd o powodach rozwiązania stosunku pracy z powódką, okoliczności podnoszone w trakcie postępowania stanowią, że powody jego rozwiązania jawią się jak niezasadne, nieistotne i jako takie nie powinny stać się powodem jest rozwiązania. Zaznaczyła ponadto, że koszty których zasądzenia domaga się pozwana są rażąco wygórowane.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje

Zażalenie strony pozwanej nie zasługuje na uwzględnienie.

Powódka domagała się od pozwanej kwoty 19 800 zł wraz z ustawowymi odsetkami tytułem odprawy emerytalnej oraz wniosła o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego. Następnie w piśmie procesowym sprecyzowała, że przedmiotem postępowania jest roszczenie o odprawę rentową. W kolejnym piśmie sprecyzowała, że przedmiotem postępowania jest roszczenie o odprawę emerytalną. Żądanie o odprawę rentową cofnęła, na co pozwana wyraziła zgodę. Na rozprawie w dniu 4 stycznia 2017r. powódka ustnie wskazała, że domaga się odprawy rentowej cofając powództwo o odprawę emerytalną, jednak na to cofnięcie pozwana nie wyraziła zgody.

Stosunek pracy ustał w dniu 10 maja 2013r.

Decyzją z dnia 21 stycznia 2015r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. przyznał powódce rentę z tytułu niezdolności do pracy (z przyczyn psychiatrycznych) na okres od dnia 1 grudnia 2014r. do dnia 31 stycznia 2016r.

Decyzją z dnia 13 lipca 2015r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. z urzędu poznał powódce prawo do emerytury od dnia 9 lipca 2015 r., w związku z tym prawo do renty ustało z dniem 9 lipca 2015r.

Świadczenie wynosi 1257,68zł netto.

Zgodnie z art. 98 § 1 k.p.c. strona przegrywająca sprawę jest obowiązana zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw lub celowej obrony.

Sąd Rejonowy w oparciu o przepis art. 102 k.p.c. odstąpił jednak od obciążania powódki kosztami procesu. Przepis ten pozwala w szczególnie uzasadnionych wypadkach na zasądzenie od strony przegrywającej tylko części kosztów lub nieobciążenie jej w ogóle kosztami. Ustalenie, czy w sprawie zachodzi "wypadek szczególnie uzasadniony", zależy od swobodnej oceny sądu. Ocena ta musi jednakże uwzględniać wszystkie okoliczności, które mogą mieć wpływ na jej podjęcie. Zdaniem Sądu II instancji rozstrzygnięcie Sądu Rejonowego zasługuje na aprobatę. Wskutek zwolnienia z pracy, sytuacja finansowa powódki niewątpliwie uległa pogorszeniu, co w połączeniu z wysokością żądanych przez pozwaną kosztów, problemami zdrowotnymi powódki potwierdza stanowisko Sądu I instancji.

Sąd Okręgowy stoi na stanowisku, że kwestia zastosowania dobrodziejstwa art. 102 kpc winna być oceniana w sposób indywidualny. W rozpoznawanej sprawie, powódka żądała zasądzenia odprawy. Zmieniała swoje stanowisko w sprawie domagając się bądź odprawy emerytalnej, bądź rentowej starając się dostosować je do rodzaju świadczenia, które w tym czasie przyznawał jej organ rentowy. W świetle treści decyzji organu rentowego mogła być powódka przekonana o słuszności i zasadności dochodzonego roszczenia, zwłaszcza, że umowa została rozwiązana za porozumieniem stron.

Sąd Okręgowy orzekający w pełni akceptuje pogląd wyrażony w wyroku Sądu Apelacyjnego w K. z dnia 18 marca 2015r. w sprawie I ACa 1783/14 (LEX nr 1679915), gdzie podkreślono, iż podstawę do zastosowania art. 102 k.p.c. mogą stanowić jedynie obiektywne lub racjonalnie zobiektywizowane okoliczności sprawy, w szczególności jeśli wskazują na usprawiedliwione przekonanie strony o przysługującym jej roszczeniu lub słuszności zarzutów. Do wypadków szczególnie uzasadnionych w rozumieniu art. 102 k.p.c. można także zaliczyć sytuacje wynikające z charakteru żądania poddanego rozstrzygnięciu sądu.

Wbrew twierdzeniom skarżącego zastosowanie art. 102 k.p.c. nie wymaga wcześniejszego wniosku strony, ponieważ strona przegrywająca rzadko składa jeszcze przed ogłoszeniem niekorzystnego dla niej rozstrzygnięcia wniosek "o zastosowaniu art. 102 KPC na wypadek nieuwzględnienia jej stanowiska", gdyż mógłby on być poczytany jako brak przekonania co do swoich racji.

Żądana kwota w wysokości 4800 zł stanowi niemalże czteromiesięczne świadczenie otrzymywane ZUS przez powódkę. Ta dysproporcja uzasadnia dostawowo potraktowanie sytuacji powódki jako szczególnie uzasadnionego przypadku w rozumieniu art. 102 k.p.c.

Mając na względzie powyższe, na mocy art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c. Sąd Okręgowy oddalił zażalenie wniesione przez stronę pozwaną jako bezzasadne.

O kosztach postępowania zażaleniowego orzeczono w oparciu o art. 98 k.p.c. w zw. z §10 ust.2 pkt 1 , §2 ust.3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności adwokackie.

(-) SSO Patrycja Bogacińska - Piątek (-) SSO Grażyna Łazowska (-) SSR del Anna Capik - Pater

Sędzia Przewodniczący Sędzia